

5. Marcus, S. Competența didactică, perspectiva psihopedagogică. București: Ed. ALL Educațional, 1999. 173 p.
6. Popescu, I. Managementul calității. Brașov: Ed. Universității Transilvania, 2004.
7. Proiectul „Reforma Învățământului în Moldova” PRIM (accesat pe 05.09.2021) Disponibil: <https://mecc.gov.md/ro/content/proiectul-reforma-invatomantului-moldova-0>
8. Procedura de management al risurilor în cadrul Agenției de Mediu. Ordin AM nr. 27 din 25.06.2020 (accesat pe 05.09.2021) Disponibil: <http://mediu.gov.md/sites/default/files/document/attachments/Ordin%2027%20din%2025.06.2020%20final.pdf>
9. Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instruire al unui program al Uniunii Europene pentru schimbări sociale și inovări sociale. Bruxelles 2011
10. Youth sector strategy 2030 Engaging young people with the Council of Europe’s values (accesat pe 05.09.2021) Disponibil: <https://rm.coe.int/a5-brochure-youth-sector-strategy-2030-romanian/1680a0d1eb>
11. Боровкова, В. А. Управление рисками в торговле (Серия «Теория и практика менеджмента»). Москва: Издательский дом «Питер», 2004. 287 с.

CZU:37.018.43:004

ȘCOALA ONLINE – PROVOCARE PENTRU PROFESORI ȘI ELEVI

MĂRGĂRIT Corina Emanuela, profesor de limba și literatura română,
Liceul Tehnologic „Constantin Cantacuzino”, Băicoi, România

Rezumat. *Contextul actual a însemnat provocare pentru cadrele didactice și pentru beneficiarii acestora, elevii, atât la nivel național, cât și la nivel internațional, așa încât folosirea mijloacelor digitale a devenit esențială. Resetarea educației și a formării digitale a devenit o necesitate pentru actul instructiv-educativ și pentru dezvoltarea abilităților digitale pentru toți actorii prezenți în actul educativ.*

Cuvinte-cheie: *provocare, adaptabilitate, inovație, performanță, digitalizare, empatie.*

Școala online a fost o provocare atât pentru mine ca profesor, cât și pentru elevi și pentru părinții acestora. În această perioadă am învățat să ne adaptăm și să ne focalizăm toată energia pe actul de predare-învățare, pentru ca beneficiarul nostru, elevul, să nu aibă de suferit și de asemenea, să beneficieze de un act de predare calitativ.

Această nouă etapă a învățământului românesc, și nu numai, s-a caracterizat prin trei atribute: empatie, adaptabilitate și creativitate, pentru că: „Singura școală valabilă, singura școală creatoare

de cultură e aceea în care profesorul însuși trece examene”[2] și în felul acesta se depășește pe sine și face față provocărilor, iar evoluția sa se poate realiza prin autoevaluare și feedback din partea elevilor: *„activitatea profesorului nu se limitează la proiectarea acțiunilor sale; ea presupune atât realizarea proiectului elaborat, cât și autoevaluarea procesului educativ.”*[4]

Școala online a avut neajunsurile și dezavantajele ei, dar a avut și beneficii și avantaje. În această perioadă ne-am dat seama că ne putem adapta oricăror situații, că putem face față provocărilor de orice natură și că eu, profesorul, pot interacționa cu elevii mei și online, nu doar față în față de la catedră.

De asemenea, școala online ne-a învățat și să apreciem căldura și bucuria de a ne vedea în sala de clasă, legătura profesor-elev care se poate dezvolta prin comunicare verbală dar și prin comunicare nonverbală, prin gesturile, de multe ori mărunte din timpul orelor, să apreciem veselia și vacarmul din timpul pauzelor și chiar clinchetul clopoțelului care ne anunța că ora s-a terminat.

Învățarea online a presupus mult efort, multe ore petrecute în fața calculatorului pentru pregătirea lecțiilor pentru ca acestea să fie atractive și ușor de asimilat de către elevi. Deși resursele au fost puține și abilitățile profesorului de a folosi anumite platforme nu au fost la un nivel înalt, împreună cu elevii noștri am descifrat „misterele” tehnologiei informatice și am reușit să creăm împreună un act educativ de calitate.

Perioada învățământului online ne-a forțat să scoatem tot ce este mai bun din noi, am descoperit că avem resurse neștiute până atunci, am descoperit că elevii noștri stăpânesc atât de bine tehnologia digitală, încât nu de puține ori au fost pentru noi un real ajutor, învățând în același timp cu ei, pentru că, așa cum spunea Constantin Noica: *„O școală în care profesorul nu învață și el este o absurditate”*. [2]

Am reușit să creăm clase virtuale pe platforma Google Classroom, pe 24edu (platformă utilă pentru elevi și părinți pentru a verifica notele obținute de elevi și absențele acestora), să creăm lecții cât mai atractive pe care le-am prezentat într-o manieră ușor de înțeles de către elevi, dar nu simplist.

Profesorul s-a văzut nevoit să-și schimbe strategia didactică, să creeze noi demersuri didactice, să folosească mijloace diferite de învățare și metode cât mai atractive pentru a-și atinge obiectivele propuse, iar la finalul actului de predare – învățare, elevul să dobândească acele competențe necesare formării lui.

Renumitul pedagog Constantin Cucoș în *„Studiu privind practicile didactice și dificultățile în desfășurarea activităților cu elevii, în această perioadă!”* arată că: *„Orice proiect de educație la distanță este de bună seamă, un demers pedagogic ce presupune redimensionare de conținut și strategie comunicatională(...)Profesorii noștri sunt, într-o bună măsură, pregătiți să facă față acestei provocări și să compenseze, inconvenientul și deficiențele instrumentelor digitale disponibile prin creativitate didactică, proiectare minuțioasă, instruire personalizată. Oricum, vorbim despre un compromis și o încercare de a face tot posibilul într-un context de educație atipic și incomod, mai*

ales pentru clasele mici”[1]. Putem afirma că acest lucru este întru totul veridic pentru că ne-am văzut puși în fața unui lucru total necunoscut și tot ce știam înainte despre o altfel de predare, altfel de învățare a devenit realitate pentru noi toți, o realitate care ne-a făcut să ne mobilizăm foarte repede pentru că așa cum spunea marele scriitor Marin Preda în romanul „Moromeții” : „*timpul nu mai avea răbdare*”, trebuia să fim eficienți și să ne însușim competențe digitale în cel mai scurt timp, iar prin efort comun, profesor-elevi, am reușit.

Pe lângă lecții, am reușit să facem și activități extrașcolare, să ținem legătura cu părinții prin ședințe periodice pentru a-i informa despre situația școlară a elevilor. Chiar dacă eram în spatele ecranului, activitățile desfășurate și-au atins obiectivele propuse, elevii s-au implicat și împreună am realizat momente deosebite: împreună am împodobit bradul de Crăciun, am sărbătorit mari scriitori ai literaturii române (Mihai Eminescu, Nichita Stănescu, I.L. Caragiale), am vizitat virtual mari muzee ale lumii, am desfășurat și activitățile din Săptămâna „Școala Altfel”.

Atmosfera creată a fost încărcată de o mare sensibilitate și de o mare bucurie, elevii, părinții și profesorii realizând împreună momente de neuitat.

Odată cu revenirea la școală, cu prezență fizică, am realizat și efectele negative pe care școala online le-a avut asupra elevilor în actul educativ, lipsurile, frustrările unor elevi, lipsa comunicării directe, impactul emoțional asupra lor, dar de asemenea, am putut realiza și cât este de frumos să ne bucurăm de prezența fiecăruia dintre noi, de timpul petrecut în sala de curs, de zâmbetele elevilor văzute și simțite deși erau ascunse în spatele unor măști pastelate și să ne bucurăm împreună de frumusețea zilelor petrecute la școală.

Avantajele și dezavantajele școlii online

1. Dezavantaje:

Învățarea online a avut limitele ei și așa vrea să enumăr câteva dezavantaje pe care eu ca profesor le-am întâmpinat:

- un mare dezavantaj pe care l-am întâmpinat a fost interacțiunea cu elevii, a lipsit relaționarea de la clasă, de multe ori elevii nu porneau camerele și nu răspundeau atunci când erau solicitați, argumentând că este foarte slabă conexiunea la internet sau că au probleme tehnice și în felul acesta feed-backul a fost mult mai greu de realizat;
- un alt dezavantaj a fost modul în care unii dintre elevi au înțeles acest tip de învățare, având uneori impresia că sunt simpli „spectatori” la actul educativ.
- un alt dezavantaj pe care l-am întâmpinat a fost acela că nu toți elevii au avut acces la un dispozitiv electronic, mulți depindeau de telefonul părintelui și în felul acesta aveau acces doar atunci când părintele era acasă.
- lipsa resurselor tehnologice performante;
- motivația elevilor de a participa la cursuri;

- pierderea anumitor capacități ale elevilor de a rezolva, analiza, argumenta;
- suprasolicitarea profesorului, consumul mare de timp și de energie pentru pregătirea orelor online;
- dificultate în evaluarea elevilor, imposibilitatea de a-i urmări și de a-i monitoriza în timpul orelor online mai ales că unii dintre elevi nu aveau camerele pornite;
- metodele și mijloacele folosite în actul didactic au fost mult mai limitate față de cele pe care le utilizăm la școală.

2. Avantaje:

Pe lângă toate aceste dezavantaje, școala online a avut și multe avantaje:

- un avantaj îl reprezintă posibilitatea de a deveni autodidacți (am învățat să lucrăm cu platforme educaționale, să creăm lecții pe care apoi să le prezentăm cât mai atractiv elevilor, să ne dezvoltăm abilitățile digitale).

- modul în care materialele au fost distribuite elevilor, astfel încât toți să aibă acces la ele într-un timp foarte scurt, aceștia intrând în posesia lor printr-un simplu click.

- un alt avantaj îl reprezintă faptul că elevul poate să acceseze informația de oriunde și oricând, timpul nu este limitat ca în sala de curs și fiecare elev poate parcurge materialele în ritmul propriu.

- elevii sunt pasionați de tehnologie, de informatică și lucrul acesta este un avantaj pentru că se simt în zona lor de confort și accesează mult mai ușor mediul virtual;

- siguranța pe care o oferă școala online din punct de vedere al sănătății, astfel încât să nu existe presiunea că s-ar putea îmbolnăvi.

- posibilitatea de a edita informația dacă ai transmis ceva greșit;

- acces rapid la activitățile tuturor elevilor;

- costuri reduse pentru distribuirea materialelor;

- interacțiunea profesor-elev este liberă, nu există constrângeri;

- posibilitatea de a personaliza materialele distribuite elevilor;

- posibilitatea elevilor de a-și depăși emoțiile, de a folosi imaginația și creativitatea în rezolvarea

sarcinilor, deoarece învățământul online este mai puțin stresant decât învățământul clasic::

- permite învățarea de tip sincron și asincron;

- stimulează imaginația și a gândirea critică a elevilor;

- crearea de foldere în care documentele să rămână salvate și astfel elevul să aibă acces la informații oricând are nevoie;

- posibilitatea părinților de a-și monitoriza copiii, de a consulta catalogul virtual;

Tehnologia digitală nu poate înlocui profesorul, dar îi dă posibilitatea acestuia să aleagă cele mai

bune strategii didactice pentru un act educativ de calitate, iar aceasta trebuie să devină un instrument care să ușureze demersul didactic și să ajute elevul să dobândească competențele vizate pentru că: *”Elevul nu este o noțiune abstractă, ci o realitate vie, el vine la școală nu numai cu inteligența sa ci cu întreaga sa personalitate, cu emoțiile sale, sentimentele sale, interesele sale.”*[3]

În predarea online un rol important îl are feedbackul, profesorul trebuie să primească periodic feedback atât de la elevi, cât și de la părinții acestora pentru a ști dacă activitatea sa este una de calitate, dacă este eficientă sau dacă are nevoie de schimbări.

Această perioadă atipică a însemnat inovație, s-au folosit resurse știute, folosite înainte pentru a crea altele noi, au fost găsite soluții chiar și atunci când totul era „gri”, imposibilul a devenit posibil și mai presus de toate am găsit forța necesară pentru a merge mai departe, de a ne adapta schimbărilor de orice natură și de a spune că: *„Totul va fi bine!”*

Așadar, școala trebuie să existe în orice condiții pentru că *„Menirea firească a școlii nu e să dea învățatură, ci să deștepte cultivând destoinicirile intelectuale în inima copilului, trebuința de a învăța toată viața.”*[5] (Ioan Slavici)

Bibliografie

1. Cucos, C. Studiu privind practicile didactice și dificultățile în desfășurarea activităților cu elevii, în această perioadă!, <https://unibuc.ro/scoala-de-acasa-o-provocare-noua-pentru-elevi-si-o-oportunitate-pentru-profesori/>
2. Noica, C. Jurnal filozofic, București, Editura Humanitas, 1990, p.27
3. Roșca, Al. Motivele acțiunilor umane, Cluj, Editura Institutului de Psihologie al Universității din Cluj, 1943
4. Șerdean, I. Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar, București, Editura Corint, 2007, p. 297
5. https://vorbeste-romaneste.ro/citat/menirea-fireasca-a-scolii-nu-e-sa-dea-Invatatura-ci_162/